

Op te bergen
in de band van
27 april 2005

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit

gehouden op 4 april 2005

INHOUD

Opening	3
Mededelingen	3
Vaststelling agenda	4
Verslag vorige vergadering	4
Ingekomen stukken	4
Rondvraag	4
IPO-aangelegenheden	5
Uitnodigingen	6
Voortgangsrapportage over aanjaagteam wonen en zorg	6
Instellen van een Woningbouwmonitor	13
Sluiting	20
Toezegging	20

STATENCOMMISSIE RUIMTE, INFRASTRUCTUUR EN MOBILITEIT

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 4 april 2005 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

A. Lanting (voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
N.B. Bossina (VVD)
A. Haar (D66)
J. Haikens (VVD)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
B. Janssen (CDA)
C.D. de Jong (Fractie De Jong)
K. Jonker (CDA)
J. Langenkamp (GroenLinks)
E. Olij (PvdA)
B. Popken (OPD)
J. Slagter (PvdA)
K.H. Smidt (VVD)
M.P. Turksma (PvdA)
A. Wendt (ChristenUnie)
J. Zweens (PvdA)

Voorts aanwezig:

mevrouw A. Haarsma (PvdA, gedeputeerde)
S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)
mevrouw J. Stapert (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

F.A.J. Harleman (GroenLinks)
A.G.H. Peters (CDA)
mevrouw G. Timmer-Rijkeboer (D66)
G. Wieringa (Drents Belang)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

De VOORZITTER merkt op dat de heer Turksma vandaag voor het eerst deelneemt aan deze commissie. Hij hoopt op een goede samenwerking. De heren Wieringa, Peters en Harleman en mevrouw Timmer zijn verhinderd. Omdat de vergadering van 28 februari 2005 is vervallen kunnen de ingekomen stukken van de vorige keer ook aan de orde komen.

3. Vaststelling van de agenda

De agenda wordt conform ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

4. Verslag vergadering 22 november 2004

Het verslag wordt conform ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

De heer POPKEN treft bij de ingekomen stukken aan een stuk van 11 februari 2005 van de gemeente Hoogeveen over de verplaatsing van het bedrijf Bakker in Hoogeveen. Waarom is deze brief niet als ingekomen stuk geagendeerd?

De VOORZITTER antwoordt dat deze brief wel bij de aanvullingen wordt genoemd als een brief die ter kennisneming voorligt. Het gaat hier namelijk over de uitvoering van beleid dat aan het college is voorbehouden en vandaar dat het niet is opgevoerd als punt om volgens de agenda te behandelen. Als dat niet naar behoren wordt afgewerkt kan de heer Popken er altijd nog op terugkomen. Het stuk staat dus wel op de lijst met aanvullingen bij de ingekomen stukken.

De heer JONKER stelt voor om deze brief de volgende keer op de agenda van de commissie te zetten.

De heer LANGENKAMP hoorde zojuist zeggen dat dit een uitvoeringskwestie is, welke is voorbehouden aan het college. Hij ziet er dan ook het nut niet van in om het op de agenda van de commissie te zetten. Dat ondersteunt spreker niet, want dan gaat de commissie zich bemoeien met uitvoeringskwesties op perceelsniveau, terwijl in het POP uitstekend is geregeld of er op dat niveau iets kan of niet.

De heer SLAGTER is het met de heer Langenkamp eens, maar de heer Jonker heeft het recht om dit op de agenda van de commissie te laten zetten.

De VOORZITTER antwoordt dat dit het geval is en dat deze brief de volgende keer op de agenda van de commissie zal worden gezet.

Voor het overige zijn er geen vragen of opmerkingen naar aanleiding van de lijst met ingekomen stukken.

6. Rondvraag

Mevrouw HUISMAN wordt in de pers uitvoerig op de hoogte gehouden hoe het gaat met de Zuiderzeelijn (ZZL), maar dit wil spreekster ook graag van de gedeputeerde horen. Hoe is de actuele stand van zaken en wat zijn de gevolgen van het uitstellen van de prijsvraag? Wat betekent dit voor het masterplan? Verder is zij benieuwd of de colleges van gedeputeerde staten van de provincies Groningen, Fryslân en Drenthe nog op één lijn zitten Volgens de krant is dat namelijk niet langer het geval. Hoe worden de staten van de ontwikkelingen in het vervolg op de hoogte gehouden?

De heer SWIERSTRA antwoordt dat het zijn gewoonte blijft om zodra er echt nieuws is, de commissie daarvan op de hoogte te stellen. Dat gebeurt ook regelmatig door middel van doorgestuurde brieven van de stuurgroep ZZL. Er zit op dit moment tussen de ingekomen stukken ook een dergelijke brief van al weer enige tijd geleden. Ten aanzien van de huidige stand van zaken merkt hij op dat de vergadering van de regering met de vaste kamercommissie over het rapport van de Tijdelijke Commissie Infrastructuurprojecten (TCI) nog steeds niet heeft plaatsgevonden. Daar is het wachten op. De regering heeft recent aangegeven wat haar opvatting is over het TCI-rapport en daarin heeft de regering ook een aan-

tal zaken gemeld over de ZZL. Voor de provincie is nu het wachten op wat de kamer daarvan vindt en wat dan de uitkomst is. De vergadering is een paar keer uitgesteld, recentelijk weer door het probleem van de gekozen burgemeester en de crisisproblematiek, maar ook doordat minister Dekker aanwezig moet zijn. Zoals bekend is de minister echter tijdelijk uit de running. Te verwachten is dat deze vergadering voor het eind van deze maand in ieder geval heeft plaatsgevonden. Het kabinet heeft gezegd dat het verhaal, gelet op alle toezeggingen, niet wordt afgeblazen, maar dat de prijsvraag niet wordt gehouden zoals het kabinet dat tot nu toe had gewild. Het kabinet wil namelijk een andere vorm van marktverkenning die veel sneller tot een eerste besluit moet kunnen leiden over de vraag of het haalbaar is en of er varianten zijn die direct afvallen. Daarmee zal dan ook een visie worden gegeven op een hernieuwde discussie over nut en noodzaak van de ZZL. Dat komt natuurlijk voort uit een dergelijke nadere marktverkenning en daarnaast zal er een nadere beschouwing worden gewijd aan een zogenaamde structuurvisie. Er ligt op dat terrein al heel veel voor en het is de bedoeling om uiteindelijk in 2006 een verantwoord besluit te nemen in samenhang met de problematiek van de noordvleugel. Dat is op dit moment de stand van zaken. Colleges van gedeputeerde staten van Groningen, Fryslân, Drenthe en Flevoland zitten volstrekt op één lijn en die is dat de colleges tot nader order vasthouden aan de met het kabinet gemaakte afspraken en dat de discussie in de Tweede Kamer eerst moet worden afgewacht alvorens nader te reageren.

De heer LANGENKAMP merkt op dat zijn vraag gaat over het al dan niet openhouden van de weg van Lhee naar Kraloo. Dat is een verbindingsweg die dwars door het Nationaal Park Dwingelerveld loopt. Daar is de laatste tijd nogal wat discussie over en het overlegorgaan wil die weg graag ombouwen tot half verharde weg en het doorgaande verkeer weren. Daar heeft de provincie in het Provinciaal Omgevingsplan (POP) ook het een en ander over gezegd. Spreker is benieuwd wat het college daarvan vindt.

De heer SWIERSTRA antwoordt dat het college niet het voornemen heeft om van deze gemeentelijke weg een provinciale weg te maken. Dat geeft ook aan dat vanuit provinciale optiek, in de zin van de verkeerskundige inhoud, geen bijzondere waarde aan die weg wordt gehecht. Het bevestigt dan ook het beleid zoals dat in het POP is vastgelegd en hij wacht de nadere voorstellen af. Het overlegorgaan heeft er namelijk een rapport over uitgebracht en gezegd dat dit een mooi moment zou zijn om die weg verder af te waarderen en daar een secundaire weg van te maken, met mogelijk bestemmingsverkeer voor de aanwonenden. De eerste verantwoordelijkheid daarvoor ligt natuurlijk bij de gemeente en wat de provincie betreft lijkt dit allemaal te passen in wat de provincie al langere tijd wil en wat ook in het POP staat.

De heer LANGENKAMP vraagt of er dan wordt gedacht aan het soort oplossingen zoals waarvoor ook in het geval van de Hunerweg is gekozen?

De heer SWIERSTRA denkt niet in oplossingen, aangezien de provincie in dezen geen partij is. Het is het overlegorgaan dat verantwoordelijk is voor de vormgeving van het gebied en van de inrichting van het gebied. Het waterschap speelt daar een rol in en de gemeente is de eerst verantwoordelijke. De gemeente is eigenaar en wegbeheerder en moet beslissen of die weg al dan niet opnieuw moet worden geasfalteerd. Er zit namelijk ook een onderhoudsprobleem aan deze weg en of bij die gelegenheid ook wordt gezegd dat er gelijk een andere weg van moet worden gemaakt, is iets van de gemeente. De verantwoordelijkheid van de gemeente zal dan ook moeten worden uitgevoerd binnen de grenzen zoals het POP die aangeeft. Er ligt op dit moment dus geen verantwoordelijkheid bij de provincie om zich er eens inhoudelijk mee te gaan bemoeien. Op dit moment doet spreker dan ook geen uitspraken over varianten.

7. IPO-aangelegenheden

Er zijn geen vragen of opmerkingen naar aanleiding van IPO-aangelegenheden.

8. Uitnodiging

Milieufederatie Drenthe, Drents Landschap, Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer nodigen de commissie, samen met de Statencommissie MWG uit voor een jaarlijkse excursie op donderdagmiddag 12 mei 2005. Het thema is "Integrale gebiedsontwikkeling".

De VOORZITTER merkt op dat geprobeerd is deze excursie op maandag te plannen, maar dat is niet gelukt. Daarom ligt het voorliggende voorstel voor.

De COMMISSIE stemt hier unaniem mee in.

9. Brief van 24 februari 2005, kenmerk 8/5.2/2005001616, inzake Voortgangsrapportage over aanjaagteam wonen en zorg

De heer SLAGTER heeft een aantal vragen. Het overzicht was nogal kort en bondig. Er wordt gesproken over een forse latente vraag naar ouderenwoningen. Wat moet hij zich daarbij voorstellen? Spreker weet wat latent is, maar de term "fors latent" lijkt op een contradictio in terminis. Heeft het een relatie met de vervuiling in de bestanden van de woningcorporaties dat ouderen op diverse plekken staan ingeschreven? In het overzicht in het jaarrapport van de Drentse corporaties over het jaar 2003 wordt aangegeven dat de groei van de vraag naar ouderenwoningen met éénderde is toegenomen. Dat is geen latente vraag en spreker is dan ook benieuwd of het hier om dezelfde categorie gaat, of dat het bij de ene categorie meer om wonen en zorg gaat, terwijl het bij de andere meer gaat om zelfstandig wonen. De belemmerende factoren die de stagnatie zouden veroorzaken roepen toch wel vragen op. De constatering is op zich vrij pertinent en als hij ernaar kijkt lijkt het een zorgelijke toestand. Voorbeeld is de ingewikkelde procedure waarover gesproken wordt en waarbij hij zich afvraagt of bij gemeenten en corporaties geen kennis aanwezig is over de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO). Hoe kunnen procedures anders ingewikkeld zijn? Wat spreker ook opvalt is dat de afstemming tussen gemeenten en corporaties moeizaam is en dat met de komst van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) dit een zorgelijke constatering is. Er wordt ook gesproken over een onvoldoende samenhangend beeld van de woningbehoefte. Dat sluit goed aan bij sprekers voorstel tot het instellen van een Woningbouwmonitor bij het volgende agendapunt, want dat zou een oplossing kunnen zijn. De provincies brengen datgene naar voren wat zij blijkbaar naar voren kunnen brengen. Er dient sprake te zijn van intensieve samenwerking tussen gemeenten, corporaties en zorginstellingen en het organiseren en selecteren van overlegvormen die die samenwerking gestalte dienen te geven. Verder wordt er gesproken over sturen via de woonplannen, maar de vraag is dat als dit gedaan gaat worden, er toch transparantie nodig is. Bij de belemmerende factoren staat echter dat heel veel zaken helemaal niet transparant zijn. Indien er wordt samengewerkt moet dus wel duidelijk zijn op welke punten de partners kunnen samenwerken. Wat spreker ook uit de belemmerende factoren haalt is dat de wil tot samenwerking van de participanten ook niet direct helder naar voren komt. De vraag is of die wil voldoende aanwezig is als de provincie en het aanjaagteam daarop in willen spelen. Wat hij mist is dat er bij grotere steden sprake is van het ISV-instrumentarium dat kan worden gebruikt om prestaties te controleren en zaken af te dwingen bij de uitvoering van woningbouwplannen.

De heer JONKER merkt op dat zijn vragen al door de heer Slagter zijn gesteld. Ten aanzien van de harde prestatieafspraken die er gemaakt moeten worden, merkt hij op dat dat een moeilijk verhaal zal zijn, want de provincie is namelijk bezig met de verantwoordelijkheid die de gemeenten hebben. Als de provincie een aanjaagteam in het leven roept om de zaken beter te stroomlijnen, dan is dat een goede zaak. Hij is benieuwd welke harde afspraken er uiteindelijk uit de bus komen rollen.

De heer LANGENKAMP vindt het opvallend aan deze voortgangsrapportage dat de heer Buursink constateert dat er geen acuut probleem is, geen ernstig tekort en geen grote wachtlijsten. Die zullen er waarschijnlijk wel in de toekomst zijn en dan is de vraag wanneer die toekomst begint en hoe groot het

probleem dan is. Dat deed spreker denken aan de vraag die spreker een paar jaar geleden heeft gesteld aan de provincie over hoe het toen zat met de starterswoningen. Toen dacht hij ook dat het er heel veel zouden zijn, maar toen kwam er een rapport waaruit bleek dat het er veel minder dan honderd waren. De commissie dacht toen dat er een heel groot probleem was, maar na inventarisatie bleek dat probleem veel kleiner te zijn. Ook hier maakt de provincie zich heel veel zorgen, zonder dat bekend is wat het probleem werkelijk is. Hij zal daar bij het volgende agendapunt ook weer op terecht komen. De zorgen zijn er, maar de grootte van het probleem is niet in alle opzichten duidelijk. Dat dit gebeurt, vindt hij prima, maar als er uitrolt dat het meevalt, mag nooit de conclusie zijn dat er niets hoeft te gebeuren. De provincie moet goed kijken wat er wel kan worden gedaan en dan komt hij terecht bij wat de heer Jonker ook zegt. De WMO geeft de gemeente allerlei verantwoordelijkheden en spreker leest hieruit dat de provincie die gemeenten wil helpen en ondersteunen. Hij vraagt of de provincie daar ook geld in gaat steken, want dat lijkt de zin waaruit blijkt dat financiële risico's samen gedragen moeten worden door een gezamenlijke aanpak, te suggereren. Of gaat de provincie dit alleen maar faciliteren?

De heer SMIDT legt ook een verband met het volgende agendapunt. Hij heeft de conclusies uit het rapport naast de visie op provinciale dynamiek van de Rabobank gelegd en getoetst aan de bevindingen van de PvdA-fractie in de bijdrage voor het volgende agendapunt. De Rabobank concludeert dat de bevolking in Drenthe sterk vergrijsd en de bevolkingssamenstelling in Drenthe wijkt in die zin dan ook af van de rest van Nederland. Het aandeel van de bevolking tussen 40 en 60 jaar en 65+ is groter dan in allerlei andere provincies. Kortom, Drenthe heeft de meest vergrijsde bevolking van Nederland, zo lijkt het. Het aantal 65+-huishoudens zal in 2020 met dertig procent zijn toegenomen en dat zegt iets over de behoefte aan zorg in Drenthe. Er is namelijk een verband aantoonbaar tussen leeftijd en de toename van de zorgbehoefte. De Rabobank constateert dat het tekort aan ouderenwoningen in Drenthe het hoogst is in heel Nederland, namelijk 34%. Er is een tekort aan toegankelijke woningen van 4.500 en dat is een saldo, want er bestaat een overschot van nul tredenwoningen van 1.000 en een tekort aan ouderwoningen van 5.500. Kijken naar het aantal inwoners ouder dan 75 jaar zal dit in 2020 zijn toegenomen met 10.000. De PvdA-fractie geeft in haar bijdrage aan dat er een wachtlijst is van acht jaar voor seniorenwoningen en constateert dat er iets moet gebeuren. Dan geeft de voortgangsrapportage aan dat de inzet van het college erop gericht is de toekomstige vraag van woningen met zorg- en welzijnsfuncties te bedienen. Dat klopt, want dat is in het POP ook uitgesproken. Het college noemt daarnaast een aantal belemmeringen en schets wat spreker betreft een verontrustend beeld. Er is namelijk een onvoldoende samenhangend beeld van de behoefte, er is geen gestructureerde afstemming tussen partijen, er is onvoldoende ambitie bij gemeenten en bij diezelfde gemeenten is er onvoldoende kennis en capaciteit. Nu heeft de heer Jonker al gezegd dat dit een probleem is waar de gemeenten verantwoordelijk voor zijn, maar spreker denkt dat er vanuit de POP-opdracht toch ook een verantwoordelijkheid ligt bij de provincie. De provincie wijst erop dat als gevolg van de nieuwe WMO de regie bij de gemeente gelegd wordt. Als een optie wordt de gemeente aanbevolen meer samenhang aan te brengen in woningbouwprogramma's gericht op zorg en welzijn. De provincie biedt daarbij niet meer aan dan het proces op gang te brengen en zaken te faciliteren. Het beeld dat dit bij de VVD-fractie oproept is dat er geen goed beeld is van het probleem, dat de gemeenten onvoldoende zijn toegerust en dat de aanpak van de provincie desondanks afstandelijk is. Binnen de woonplannen is onvoldoende aandacht voor zorg en welzijn. Overigens, waarom zouden de gemeenten zich ook inspannen voor extra contingent, want er is op dit moment maar 70% van de contingenten benut. De provincie schetst de eigen onmacht en hard ingrijpen ligt niet binnen de mogelijkheden. Volgens spreker wordt dat bij de nieuwe WRO wel een ander verhaal, maar dat is nog toekomstmuziek. De VVD heeft dan ook behoefte aan een veel offensiever benadering vanuit de provincie. Hij heeft kennis genomen van de ontwikkelingen in de regio Midden-Holland. Daar wordt als uitgangspunt genomen om deze regio levensloopbestendig te maken. Hierbij wordt het begrip woonzorgzone geïntroduceerd naast overigens nog allerlei andere goede ideeën. Het voert te ver om in deze vergadering verder in te gaan op die aanpak in Midden-Holland, maar het ligt wat hem betreft voor de hand dat het college daar eens naar kijkt. De VVD-fractie ziet dus blijkbaar de rol van de provincie anders dan de andere fracties dat zien en zoals in de voortgangsrapportage wordt aangegeven. Als het college werkelijk invulling wil geven aan de ambitie en de opdracht

van de staten om voldoende aanbod van woningen met zorg en welzijn aan te bieden, dan zal er meer moeten gebeuren. De provincie zal uitdrukkelijk zelf meer verantwoordelijkheid moeten nemen. De aanpak in Midden-Holland is daar een duidelijk voorbeeld van. Deze aanpak moet erin resulteren dat er een voldoende aanbod komt van levensloopbestendige en andere voor ouderen en gehandicapten geschikte woningen en woonvormen. Dit in combinatie met de benodigde voorzieningen en dienstverlening op het gebied van zorg en welzijn, met als doel dat ouderen en gehandicapten binnen de regio zoveel mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen.

De heer LANGENKAMP merkt op dat de provincie al die zaken wel wil gaan oppakken, maar gaat de provincie ook betalen? Gaat de provincie het faciliteren mogelijk maken of kiest de provincie voor een offensief beleid? Wordt dit dan ook financieel vertaald of zegt de VVD dat er meer moet worden gefaciliteerd? Dienen er nog meer aanjaagteams te komen of collega's van de heer Buursink? Waar denkt de VVD dan aan?

De heer SMIDT antwoordt het doel heel duidelijk te hebben gesteld en hij neigt ernaar om te zeggen dat buiten het stellen van een doel de rest uitvoering is. Hij hoopt dat het college de urgentie van het probleem inziet en richting de staten met oplossingen komt. Dat kunnen oplossingen zijn waar geld bij moet, maar daar spreekt hij dan wel verder over met het college. Nog een argument waarom er meer geld aan gespendeerd kan worden, komt vanuit een andere optiek. De provincie Drenthe heeft als het gaat om de toekomstige zorgbehoefte nu al een uitzonderingspositie. Dat komt onder anderen door de vergrijzende bevolking en de neiging die er bestaat om dat als een probleem te zien. Daar wil spreker vanaf, want hij ziet het meer als een kans dan als een bedreiging. Indien Drenthe in staat is om een samenhang en aanbod van hoge kwaliteit te bieden dan is dat een unique selling point met economische potenties. Dit zal in de toekomst een basis kunnen vormen voor de Drentse economie. Alleen op grond van dit feit al is een provinciale aanpak noodzakelijk die verder gaat dan het toetsen van woonplannen en het op pad sturen van een aanjager. Hij denkt hierbij in sterke mate aan bindende afspraken met alle betrokken partijen. Dat mag wat spreker betreft die harde prestatieafspraken zijn.

De heer HAAR vindt het een goede zaak om aandacht te besteden aan de zorginfrastructuur en de combinatie van wonen en zorg. Er is al veel over gezegd, dus spreker heeft daar niet heel veel aan toe te voegen. Hij vraagt de aandacht voor één aspect, die misschien al wel in deze brief zit verborgen. De heer Slagter had het over de forse latente vraag en vroeg waar dat precies op vast zat. Bij belemmerende factoren staat dat er op Drentse schaal een onvoldoende samenhangend beeld is van de woningbehoefte van de doelgroep, namelijk vooral de eigen inwoners. Daar zit voor spreker de vraag, want hij heeft de indruk dat in het zorgpatroon wat aan het veranderen is. Dat gebeurt geleidelijk, maar het wordt wel steeds duidelijker merkbaar. Er is steeds meer te merken dat er minder mogelijkheden zijn voor professionele zorg en dat de mantelzorg een steeds belangrijker plaats gaat innemen. Dat heeft een aantal consequenties en het is goed om daar op een wat langere termijn naar te kijken. Dan gaat het niet alleen over de eigen inwoners, maar een ontwikkeling is dat de ouders van degenen die de afgelopen twintig jaar in Drenthe zijn komen wonen, ook naar Drenthe komen en daar een woonplek gaan zoeken om dicht bij de kinderen te kunnen wonen en om meer gebruik te kunnen maken van die mantelzorg. Dat is een ontwikkeling die steeds verder gaat en zijn vraag is of dit soort actoren ook bij die forse latente vraag zijn meegenomen. Spreker denkt dat dit een factor is die op termijn steeds belangrijker gaat worden. Ook spreker had een vraag over de harde prestatieafspraken. Er wordt namelijk gesproken over dat prestatieafspraken zouden moeten kunnen worden gemaakt. Dat roept bij hem de nodige achterdocht op, want wanneer uit een dergelijke formulering harde prestatieafspraken moeten voortvloeien dan moeten daar wel verschrikkelijk zware sancties tegenover staan wil dat tot enig resultaat leiden, want anders is dit slechts een lege huls.

De heer DE JONG merkt op dat hem de term harde prestatieafspraken ook het meest opvalt. Dat is niet alleen omdat het vet gedrukt is, maar omdat die afspraken zouden moeten kunnen worden gemaakt. Net als de vorige spreker is hij van mening dat die woorden iets van onmacht bij de provincie uitdrukken.

Vervolgens wordt door collega-statenleden gezegd dat als er afspraken worden gemaakt, er ook aan transparantie gedacht moet worden. Als er aan transparantie wordt gedacht, dan willen partijen dat pas zijn wanneer zij met opgeheven hoofd naar hun achterban toe kunnen praten. Dat wil zeggen dat heel veel belangen die in verband staan met geld, werkgelegenheid, bouwbelangen en contingenten moeten worden uitgevochten achter de bureaus van corporaties van gemeenten en de provincie zit er dan als een scheidsrechter bovenop met de zogenaamde harde prestatieafspraken. Spreker denkt dat dit het proces niet ten goede komt. Hij vindt wel dat er afspraken moeten worden gemaakt, maar dit moet niet te zwaar worden gemaakt. Het proces aanjagen is al moeilijk genoeg, want de provincie heeft daartoe niet de middelen. Het is een meer landelijk probleem dat veel breder ligt dan het niet of moeizaam tot stand kunnen brengen van de combinatie van wonen en zorg, want dat heeft ook met veel meer andere aspecten te maken, waarover onder anderen die punten die bij het volgende agendapunt zullen worden gesproken. Spreker pleit ervoor om de aanjaagrol te beperken, daar waar er al initiatieven zijn en deze initiatieven te stimuleren. Achter de bureaus bij corporaties en gemeenten wordt namelijk hard gepuzzeld om het van de grond te krijgen. Het is ook zo dat de provincie totaal geen grip heeft op de ingewikkelde financiële geldstromen in de extramurale gezondheidszorg, want dit is allemaal rijksbeleid. Ook de subsidieverstrekking is rijksbeleid en deze schijnt zelfs te stoppen in 2007. Het wordt dus steeds moeilijker om in de provincie fantastische intenties in de steigers te zetten en aan te jagen, terwijl de provincie helemaal niet voldoende grip krijgt op de situatie. Monitoring is natuurlijk belangrijk en goed om te doen, maar hij vraagt zich nogmaals af hoe de prachtige en nog niet helemaal helder geformuleerde doelen bereikt moeten worden door de provincie. Hij maakt zich al met al zorgen over de voortgang van dit soort aanjaagteams.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat deze motie van de PvdA vorig jaar in juni of juli tijdens de POP-bijeenkomst aan de orde is gesteld. Spreekster heeft toen gezegd dat zij deze motie wilde aannemen en ermee aan de slag wilde. Dat is gebeurd vanaf september 2004 en de heer Buursink is bereid gevonden om onderzoek te doen naar de mogelijke achterstanden met betrekking tot wonen, zorg en welzijn in deze provincie. Er werden aantallen genoemd van 5000 woningen op korte termijn en 10.000 woningen op korte termijn. Een goed onderzoeker gaat dan eerst uitzoeken of die cijfers wel kloppen. De heer Buursink is op pad gegaan en heeft met de verschillende actoren overleg gevoerd en heeft diepte-interviews gehad met de woningcorporaties, gemeenten, zorginstellingen/zorgaanbieders en het zorgkantoor. Er is geconstateerd dat de cijfers zoals die door de PvdA-fractie zijn genoemd, landelijke kentallen zijn die vertaald zijn naar de provincies. Sterker nog, deze getallen zijn ook vertaald naar de gemeenten door hier en daar een steekproef te nemen. Dit is dus puur globaal gemeten. Vervolgens heeft de heer Buursink indringende gesprekken met de gemeenten gevoerd over hoe dat in de desbetreffende gemeenten zit, want gemeenten moeten weten of er een lange wachtlijst bestaat als het gaat om deze categorie. De gemeenten gaven aan dat dit niet het geval was. Woningbouwcorporaties gaven ook aan dat dit absoluut niet het geval was. Latent is die vraag er echter wel, want er zijn heel veel 50+ers die nu nog een eigen huis bezitten maar die naar de woningcorporatie gaan en zich in laten schrijven voor een woning, waarbij zij de component zorg in hun pakket willen hebben. Die mensen willen op termijn een woning hebben waar zij geen onderhoud aan hebben, geen trappen hoeven te lopen en dergelijke. Dit is een vrij grote categorie van 50+ers die zich heeft laten inschrijven. Daar komt ook nog bij dat mensen zich bij meerdere corporaties laten inschrijven, dus in die cijfers zit wel degelijk vervuiling en dat realiseren de corporaties zich ook wel. Dat is één belangrijk aspect. Als zij dan kijkt naar wat er gedaan is door de heer Buursink, dan zijn er twee brede sessies geweest met portefeuillehouders uit de gemeenten op het gebied van ruimtelijke ordening, welzijn en zorg. Er is tevens een grote bijeenkomst geweest met woningcorporaties, zorgaanbieders, zorgkantoor en de GGZ-instellingen, want het gaat niet alleen om ouderen maar ook om de GGZ-problematiek. De conclusie is te lezen in de voortgangsrapportage en is dat er absoluut geen reden is tot paniek. De houding van gemeenten is dan ook dat de provincie zich nergens druk om hoeft te maken omdat de gemeenten dit probleem zelf wel oplossen. De opmerking van spreker is dan dat dit wel wordt afgehandeld door de gemeenten, maar dat er in de toekomst wel een probleem is. Daar is uitvoerig over gesproken en gemeenten onderkennen dat. Op korte termijn is er een reeks woonplannen waarbij heel uitdrukkelijk met de gemeenten afspra-

ken worden gemaakt over deze en nog veel meer categorieën bewoners. Gemeenten weten dit ook en hebben in de gaten dat als het gaat om de WMO de gemeenten die zorgplicht ook hebben. Het is dan ook niet vrijblijvend, maar wel degelijk ook een verantwoordelijkheid van de gemeente. Die WMO is in dat proces heel belangrijk en vormt een kans om de WMO daar ook uitdrukkelijk voor te gebruiken. Die kansen zien de gemeenten ook en de provincie maakt prestatieafspraken met gemeenten. De provincie is daar niet bang voor, zoals wordt gesuggereerd, want gemeenten zien dat probleem zelf ook wel degelijk in. Bij het totale speelveld wordt echter gesproken over ingewikkelde problematiek en de heer De Jong heeft net al kort gevraagd of de provincie nu de financiële verantwoordelijkheid wil nemen. Daar gaat het echter niet om, want het gaat erom de partijen bij elkaar te brengen en als spreker het heeft over zorgkantoor en zorgaanbieders, dan weet iedereen dat als er projecten moeten worden gefinancierd, dit wordt getoetst door het zorgkantoor. Vervolgens wordt dit ook nog eens geaccordeerd door het College van Ziekenhuisvoorzieningen. Dat zijn langdurige processen. Verder dient het terrein van kennis en know-how bij gemeenten nog heel erg ontwikkeld te worden en daarom ligt dit al een tijdje stil. Wat de provincie nu aan het doen is, is die partijen - zoals woningcorporaties en zorgpartijen - bij elkaar te brengen om gezamenlijk het probleem te onderkennen en een club mensen bij elkaar te krijgen die die zaken op de rit kunnen krijgen en kunnen trekken. Die term "trekken" is een betere term dan aanjagen. De heer Smidt wil dan dat de provincie veel harder moet optreden en meer verantwoordelijkheid moet nemen. Spreekster wil echter voorkomen om als een olifant door de porseleinkast te gaan en eerst te luisteren bij gemeenten en partijen waar de schoen wringt en de knelpunten zich bevinden. De gemeenten moeten dan ook in hun eigen verantwoordelijkheid worden gelaten, maar moeten er wel op worden aangesproken wat de provincie van hen verwacht. Dat willen gemeenten ook wel en dat betekent dat de provincie over de schutting moet kijken en in regionaal verband de zaak op moet pakken. Het blijkt namelijk dat gemeenten nogal eenzijdig in de eigen gemeente kijken. Er zijn nu ook zorgvoorzieningen die voor mensen uit de hele regio toegankelijk zijn, dus dient het aanbod als het gaat om wonen, zorg en welzijn ook op regionaal niveau te worden ingericht. Dat is voor veel gemeenten een eye-opener. Op die manier is de provincie bezig, want het is voor de gemeenten ook een nieuw veld. Wat dat betreft dient de provincie dit te faciliteren, te meer nu er op dit moment nog geen groot knelpunt is, maar op termijn dient dat zodanig te zijn dat deze generatie daar in ieder geval gebruik van kan maken. In het proces waaraan op dit moment wordt gewerkt heeft spreekster het volste vertrouwen, want het is een zorgvuldig proces. Marktpartijen en gemeenten opereren namelijk niet op dezelfde manier en om die partijen op een goede manier bij elkaar te brengen en de expertise naar boven te halen die nodig is, is dit zorgvuldige proces voor nodig. Spreekster heeft er vertrouwen in dat zij dit op deze manier het beste voor elkaar krijgt. De heer Langenkamp heeft het gehad over het probleem van de starterswoningen. In de statenzaal is ooit gesproken over een tekort aan starterswoningen, maar dat tekort bleek er niet te zijn. Dat probleem is er nu echter wel, dus als er naar de toekomst wordt gekeken dan zal dit fenomeen goed moeten worden opgepakt. Spreekster heeft er vertrouwen in dat de manier waarop de externe partners dit aan de vork steken, de goede manier is en dat het succesrijk is. Gemeenten moeten echter niet voor het blok worden gezet en worden gedwongen om morgen bepaalde zaken te doen, want dat kunnen gemeenten niet eens. Zij dienen dit gezamenlijk te doen met de andere partijen. De partijen die hierbij betrokken zijn, zijn de gemeenten, zorgverzekeraars, zorgaanbieders, de Ministeries van VROM en VWS, de Nederlandse Zorgautoriteit, de provincie, de VNG, het RPCP, het zorgkantoor, het College van Zorgverzekeraars, de Landelijke Vereniging Gezondheidszorg enzovoort. Deze partijen zijn er allemaal bij betrokken. Het voorbeeld dat in Noord-Holland wordt genoemd kent spreekster ook en zij heeft nu ook een voorbeeld van Delftlanden waar het op een soortgelijke manier wordt opgepakt als hier in deze provincie. Spreekster denkt dat deze provincie dit op een verantwoorde en succesvolle manier doet. Spreekster merkt voorts op dat op 9 juli 2005 onder deskundige leiding van een externe met alle partijen in deze statenzaal gesproken wordt over concrete voorstellen over hoe dit probleem kan worden opgelost. Het probleem is nu gelukkig nog niet heel erg groot, maar voor de toekomst moet er wel iets aan gedaan worden.

TWEEDE TERMIJN

De heer SMIDT wordt door de opsomming van de betrokken partijen door de gedeputeerde gesterkt in zijn opvatting dat door overleg het probleem niet wordt opgelost, maar dat er heel duidelijk afspraken moeten worden gemaakt tussen alle partijen, omdat het anders toch weer gaat verlopen. Hij vraagt dan ook om te komen tot een soort van pakt waaraan in het verdere proces kan worden gerefereerd, want anders springen deze kikkers halverwege weer uit de kruiwagen. Wat hij ook gemist heeft, is dat de markt voor ouderenhuisvesting, het verlenen van zorg en het aanbieden van welzijn, wel eens groter zou kunnen zijn dan op basis van de huidige Drentse populatie is te verwachten. Drenthe heeft een prachtige omgeving en oudere mensen krijgen vaak problemen in de wat hectische Randstad en zoeken rust. Dit is tevens een vorm van zeer schone werkgelegenheid, zoals de PvdA dat heeft aangetoond. Spreker hoort niets over de ambitie om voor de rest van Nederland oplossingen aan te bieden c.q. markten aan te boren, want de VVD-fractie heeft het gevoel dat daar best wel kansen liggen. Natuurlijk is het huidige probleem op basis van de eigen bevolking redelijk groot, maar spreker denkt dat als er toch naar bindende afspraken wordt gestreefd, de externe ambitie daarin meegenomen moet worden. Hoe denkt het college daarover?

De heer SLAGTER krijgt naar aanleiding van de reactie van mevrouw Haarsma het gevoel dat het allemaal heel goed geregeld is, maar hij blijft toch met een paar vragen zitten. Ten eerste heeft hij geen reden om aan te nemen dat de heer Buursink niet zorgvuldig te werk is gegaan en dat hij de zaken niet goed weergeeft. Waar spreker zich zorgen over maakt zijn de punten die in de voortgang aan bod zouden kunnen komen en dan komt hij terecht bij de rol van de provincie, want daar hikt hij nog steeds tegenaan. In het werkveld herkent en constateert hij wel de problematieken en hij heeft de behoefte om te zeggen dat er aan het werk moet worden gegaan en iets gedaan moet worden, maar de middelen die de provincie daartoe ter beschikking zouden moeten staan, zijn er niet. De provincie kan namelijk niets afdwingen en kan hoogstens deze zaken bij de partners in gesprekken naar voren brengen. De dingen die tot nu toe spelen blijven ook nog wel even spelen, want als hij kijkt naar de invoering van de WMO, dan hebben gemeenten er heel veel moeite mee om dit uit te gaan voeren. Binnen de gemeenten bestaat de neiging om dit bij zorginstellingen neer te leggen en die instellingen zijn marktpartijen die tegen elkaar opbieden. Het is de vraag hoeveel een gemeente nog te zeggen heeft over de uitvoering in directe zin. Dat is de zorg die speelt, namelijk dat de gemeenten heel veel energie moeten gaan steken in de organisatie rondom de invoering van deze nieuwe wet. Een ander punt is dat er vraagtekens gezet worden bij de ambitie van gemeenten, maar die vraag kan ook worden gesteld bij diverse woningbouwcorporaties als het gaat om de ambities die zij hebben om daadwerkelijk doelgroepen te bereiken. De zorg die blijft dus en een woningbouwmonitor kan daarbij een goed hulpmiddel zijn om als provincie wat effectiever hierin te kunnen opereren.

De heer LANGENKAMP merkt op dat de provincie effectiever wil opereren, maar dan moet wel bekend zijn wat het probleem is. Daar hikt hij steeds weer tegenaan en als gemeenten zich afvragen waar de provincie zich druk over maakt en hun zaken zelf wel regelen, dan moet de provincie oppassen dat de provincie niet op allerlei tenen gaat staan. De provincie kan wel van alles willen en de vinger aan de pols willen houden, maar de verantwoordelijkheden liggen nu eenmaal zoals zij liggen. Dat er nu gelukkig op dit moment geen knelpunten zijn, moet hij ook vaststellen. Dat er nog weer vraagtekens kunnen worden gezet bij dit onderzoek is vers twee en dat doet spreker dan ook niet. Hij neemt aan dat dit punt goed is onderzocht. Als laatste weet hij niet hoe lang de heer Buursink is aangesteld, of dit een meerjarig project is en wanneer dit afloopt, maar als hiervoor zoals de gedeputeerde heeft gezegd geen provinciaal geld beschikbaar wordt gesteld en de provincie enkel de zaak faciliteert en aanjaagt dan denkt spreker dat de provincie moet oppassen met de grootte van de broek die wordt aangetrokken.

De heer SMIDT vraagt hoe serieus de heer Langenkamp het vorig jaar in POP II vastgestelde beleid neemt. Daarin heeft de provincie de bevolking het een en ander beloofd als het gaat om het oplossen van wachtlijsten van woningzoekenden en de ambitie om de bevolking in welzijn en zorg in hoge mate

tegemoet te komen. Aan dat beleid heeft het college zich gecommitteerd, want de opdracht aan het college was om dit uit te voeren. Nu hoort spreker de heer Langenkamp zeggen dat de provincie de gemeenten niet hard moet vallen omdat de provincie anders op zere tenen gaat staan. Dat is een aardige discrepantie. Waar staat deze provincie nu voor? Terecht zijn heel veel verantwoordelijkheden bij gemeenten neergelegd, maar de heer Buursink toont in zijn tocht door Drenthe aan dat het hier en daar ook ontbreekt aan middelen, aan inzet, aan kennis en aan tijd.

De heer LANGENKAMP maakt hier bezwaar tegen, want er staat nergens dat er een gebrek is aan middelen en zeker niet aan provinciale middelen.

De heer SMIDT antwoordt dat in bijna de laatste regel op pagina 2 staat dat corporaties en gemeenten aangeven dat de onvoldoende ambtelijke capaciteit en specifieke kennis voor het adequaat beoordelen van aanvragen, een probleem is. Door intensieve samenwerking van gemeenten dient meer capaciteit bij gemeenten te worden georganiseerd. Op zich is kennis en capaciteit op dit moment een belemmering.

De heer DE JONG vindt de VVD wat te somber. De heer Smidt is bang dat de kikkers uit de kruiwagens springen als er niet voldoende afstemming en overleg is tussen alle belanghebbenden. De heer Smidt moet de komende periode toch eens met een scheef oog naar de gemeente Emmen blijven kijken en vooral naar de wijk Emmermeer waar de woonzorgcombinatie een multifunctioneel wijkgebouw neerzet met 64 zorgwoningen, gedaan door de gemeente en in samenwerking met Inter Pares en de zorgverlener aldaar. Daar is een hele kruiwagen met springende kikkers in de kruiwagen gebleven, dus dat ging goed.

De heer SMIDT antwoordt dat dit klopt. De VVD-fractie is ook op werkbezoek in Hoogeveen geweest en heeft daar ook goede voorbeelden gezien hoe dit georganiseerd wordt. Het is ook zo dat hij zich nog geen zorgen maakt over gemeenten met de grotere kernen. Hij maakt zich namelijk meer zorgen over de plattelandsgemeenten.

De heer De JONG merkt op dat Krakeel in Hoogeveen een bak met geld heeft gekregen en daar heeft de provincie ja tegen gezegd. De gemeente Emmen doet dit zonder dat zij daarvoor geld heeft gekregen. Lokale partijen kunnen er dus heel goed uitkomen, mits zij elkaar goed kunnen vinden met een gezamenlijk belang. Als dat ergens gist en borrelt moet de provincie dat stimuleren en ondersteunen. Gemeenten hebben het namelijk al lastig genoeg met allerlei bureaucratische regelgeving vanuit de rijksoverheid. Om er dan nog eens meer "aanjaagdedoe"overheen te krijgen, daar zitten die gemeenten niet op te wachten.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat momenteel wordt gesproken over een tussenrapportage. Die tussenrapportage is aan de commissie gezonden om te laten weten waar de provincie mee bezig is. Als spreekster de opmerking hoort dat de heer Smidt verder wil gaan en dat er een pakt moet worden gesloten, dan kan zij de heer Smidt tegemoet komen want dat is bij uitstek datgene waar deze provincie mee bezig is. De heer Smidt weet dat een pakt niet in één keer kan worden gesloten en ook niet moet worden gesloten, omdat alle verschillende partijen met verschillende invalshoeken tijd nodig hebben om tot elkaar te komen. Dat pakt wil zij gaan sluiten en dat is de inzet en insteek van de bijeenkomst die de provincie met alle direct betrokkenen gaat houden om daar te komen tot sluitende afspraken. Zij maakt zich daar geen zorgen over, want het proces is best aantrekkelijk en zeker noodzakelijk. Wat dat betreft komt de provincie aan de wens van de heer Smidt tegemoet. Als de heer Smidt erover spreekt om een kans te maken van het Drentenieren, dan gaat het natuurlijk wel over de motie van de PvdA. Er is nog geen Voorjaarsnota aan de orde gesteld en misschien zitten daar wel zaken in die vooral op dit aspect ingaan. Als het gaat om de stedelijke ontwikkeling, waarin vooral deze component van essentieel belang is, zullen ook de kleinere gemeenten in regionaal verband samen optrekken met de grotere gemeenten. Zij ziet dus wel zeker kansen. Het is nog niet zo dat zij komt met de mogelijkheid om een dorp te realise-

ren dat enkel bestemd is voor ouderen, maar wellicht is dat in de toekomst ook nog een optie? De PvdA heeft het over de zorgen die er bij gemeenten leven over de nieuwe WMO. In haar eerste termijn heeft zij geschetst dat zij op het terrein van de WMO ook kansen ziet liggen om dit nu voor de gemeenten geïntegreerd aan te gaan pakken. Tijdens de gesprekken over de woonplannen die op dit moment worden gevoerd met de gemeenten is dit ook een discussiepunt. Verder wijst zij ook op de pilot wonen, zorg en welzijn die de provincie heeft gehad met de gemeenten Coevorden, Midden-Drenthe, Assen en Aa en Hunze. Vorige week is dat traject afgerond en daar ligt een rapport aan ten grondslag waarin de conclusie wordt getrokken dat in de vier gemeenten in één gemeente er al één loket is voor wonen, zorg en welzijn en in andere gemeenten is het streven om één loket te krijgen waar met deze problematiek aan de slag kan worden gegaan. Als het gaat om de burger waar de provincie het voor doet, is dat pure winst. Dit mag de commissie ook meenemen in het verhaal van de heer Buursink. Er gebeurt dus al heel veel op dit gebied. In steden als Hogeveen, Emmen, Meppel, Assen en Coevorden gebeurt er ook het een en ander op dit gebied. In de toekomst zal een pilot worden gestart in het regiovisiegebied omdat daar bij uitstek de mogelijkheid bestaat om aan de slag te gaan met betrekking tot deze component. Door de stuurgroep van de regiovisie is aan zowel Drenthe als Groningen gevraagd of deze provincies in dit gebied een pilot willen organiseren. Daar is een extern bureau op gezet dat moest worden gelinkt om zodoende de zaken goed op elkaar af te stemmen en transparant te laten zijn. Zij ziet dus volop mogelijkheden om nog meer pilots te starten in het kader van wonen, welzijn en zorg. Zij heeft er vertrouwen in dat er met goede afspraken voor de dag wordt gekomen en dat dit ook harde afspraken kunnen zijn. Als het gaat over de capaciteit die de provincie kan inbrengen, dan gaat het over expertise. Bij woningcorporaties en gemeenten zit al heel veel expertise, maar er is geen expertise om die zaken met elkaar te verbinden, om dwarsverbanden te leggen en uitleg te geven over hoe met zorgpartijen moet worden gewerkt. Dat moet worden gestroomlijnd en daar is tijd voor nodig. Er dient gezamenlijk te worden gekeken hoe die expertise kan worden ingehuurd en woningcorporaties hebben veelal mensen die daar beter op toegerust zijn dan de gemeenten. In dat geval kan er een uitwisseling plaatsvinden en over dergelijke zaken zou zij graag harde afspraken maken.

10. Het instellen van een Woningbouwmonitor

De VOORZITTER merkt op dat dit punt op verzoek van de PvdA-fractie op de agenda is geplaatst en deze fractie heeft daar ook de nodige stukken voor aangeleverd. Hij geeft dan ook deze fractie de gelegenheid om dit punt toe te lichten.

De heer SLAGTER merkt op dat de onderbouwing op zich uitgebreid genoeg is om te weten waar het over gaat. Tijdens het vorige agendapunt heeft hij al een groot deel van zijn introductie uitgesproken. Die discussie wordt voortdurend gevoerd met verschillende gegevens en partijen trekken daar ook steeds verschillende conclusies uit. De vraag die spreker zich steeds stelde was of de gegevens waar hij over beschikt zo valide zijn dat daar duidelijke beleidsuitspraken over kunnen worden gedaan. Vandaar dat bij hem de gedachte opkwam om een manier te vinden om gegevens van instanties bij elkaar te brengen. Zo beschikt de Rabobank kennelijk ook over gegevens, maar tevens gemeenten en de provincie zelf. Hij stelt voor om een website te bouwen waarop digitaal een woningbouwmonitor wordt opgebouwd. Het gaat hem niet alleen om het rangschikken van de gegevens, maar tevens om de samenhang van oorzaken en gevolgen te gaan koppelen binnen die gegevens. Hij constateert namelijk steeds dat er knelpunten zijn, dat doelen niet worden gehaald en dat bouwprogramma's niet worden gehaald. Dat heeft oorzaken en de vraag is waar die knelpunten precies liggen en wat de belemmerende factoren zijn. Dat is de essentie van dit verhaal. Die website dient te worden gebouwd voor de provincie en voor de statenleden zelf, want provinciale staten moeten over goede gegevens beschikken zodat de controlerende functie naar behoren kan worden uitgevoerd. Het is namelijk heel goed indien de staten wat er in dit veld gebeurt, op de voet blijven volgen. Hierdoor wordt het ook mogelijk om initiatieven te nemen om te gaan bijsturen. Voor de ondersteuning van het college is het ook een goede zaak, want het college wil woonplannen toetsen en gaat de uitvoering van de woonplannen toetsen. Het is dan heel goed om een dergelijke monitor bij de hand te hebben, zodat bekend is wat er in die woonplannen is opgenomen

en te kijken of de gemeenten dit ook uitvoeren. Als die gemeenten dat niet uitvoeren is het goed te weten wat de oorzaak daarvan is. Corporaties en zorginstellingen moeten met elkaar afstemmen en prestatieafspraken gaan maken en als dat wordt gedaan is het ook goed om dit te kunnen volgen. Daar dient die woningbouwmonitor ook voor. Corporaties en zorginstellingen zijn daarbij ook gebaat bij exacte gegevens. Gemeenten kunnen door middel van de woningbouwmonitor hun ambities beter op elkaar afstemmen in de vorm van regionale samenwerking. Gemeenten zullen het verder niet makkelijk hebben om de WMO in te voeren en zullen de provinciale ontwikkelingen op het gebied van wonen, zorg en welzijn via de woningbouwmonitor kunnen volgen, naast de expertise die zij dan hopelijk ook gaan betrekken van de provincie. Voor diegene die een woning zoekt en ouder is, vormt de woningbouwmonitor ook een plaats om te kijken waar het mogelijk is een woning te vinden en aan te vragen. Die inzichtelijkheid via een website lijkt spreker heel goed. De burger kan ook de gemeenten, corporaties en zorginstellingen aan gaan spreken op basis van dat materiaal op hun ambities, de beloften en de doelen die zij hebben gepresenteerd.

De heer WENDT staat sympathiek tegenover dit voorstel en is benieuwd wat het college hiervan vindt. Hij ondersteunt de gedachtegang van de PvdA hierover van harte. In het stuk wordt wel negatief geschreven over de verzorgingscentra alsof mensen zich daar alleen maar in laten wegdrücken. Het is goed dat die centra er voor bepaalde categorieën inwoners zijn. Over het algemeen is het een goed stuk en een uitstekend verzoek.

De heer JONKER sluit zich bij de woorden van de heer Wendt aan en het loopt parallel met het vorige agendapunt. Van de andere kant is het goed om inzicht te krijgen in veel zaken. In de Beleidsnota Wonen staan achterin veel statistieken en die statistieken moeten eigenlijk elk jaar worden bijgewerkt om een goed inzicht te krijgen. Wat dat betreft vindt spreker het een goed plan om alles bij elkaar te brengen in de Woningbouwmonitor. Het zijn in feite bestaande gegevens die verspreid liggen over de hele provincie, terwijl niemand weet hoe die cijfers er in hun totaliteit uitzien. Hij ondersteunt dit voorstel.

De heer SMIDT haalt aan dat zijn bijdrage kort had kunnen zijn, ware het niet dat in de toelichting een aantal interessante stellingen naar voren komt die hij wil bespreken met de heer Slagter. Zijn fractie heeft ook al een keer een analyse gemaakt en komt tot de conclusie dat het bouwtempo ongeveer 30% achterloopt op de ambitie. De ambitie was erop gericht om aan het einde van de planperiode POP het aantal woningzoekenden tot nul gereduceerd te hebben. In het stuk staat een uitspraak waarvan spreker wil weten wat daarmee wordt bedoeld, aangezien het geen Drents beleid is. In de toelichting staat de uitspraak dat iedere Drent recht heeft op een betaalbare, kwalitatieve woning in een prettige woon- en leefomgeving. Dat zal de PvdA-benadering zijn, maar dat is niet de POP-benadering en de VVD-fractie houdt het voorlopig even op het punt dat hij net aanhaalde ten aanzien van het aantal woningzoekenden. Als iedere Drent namelijk een dergelijk recht wordt verstrekt, dan komt hij inderdaad op een heel andere positie uit. Hij mist twee ijkpunten die meegenomen zouden kunnen worden in de monitor. De VVD-fractie heeft een wens en er bestaat de realisatie van die wens, en deze lopen niet in de pas. Hij vraagt in de eerste plaats of het college voldoende instrumentarium heeft om de wensen van de PvdA waar te maken. Volgens spreker is dat ook een onderzoek waard. Vervolgens vormt de provincie een belemmering voor het halen van die doelstelling?

Na de discussie rondom de recreatiewoningen die tijdens de vorige commissievergadering nogal hardhandig werd beëindigd, hoeft het denken daarover niet te worden geëindigd. Hij is benieuwd wat de PvdA precies bedoelt met de opmerking die daarover in de toelichting van het voorliggende stuk wordt gemaakt. De PvdA-fractie legt vooral de nadruk op huurwoningen en de behoefte daaraan. Dat is vanuit hun doelgroep ook terecht, maar de Rabobank geeft in het onderzoek aan dat de absolute tekorten het hoogst zijn in de centrumdorps- en in het landelijke gebied. Er is vooral een tekort aan ééngezinsookwoningen en er dreigt een groot overschot aan goedkope en middeldure huurwoningen. Tevens is er een grote behoefte aan middeldure en dure koopwoningen. Analyse van die cijfers maakt dat misschien ook wel duidelijk. De vraag naar dure huurwoningen, geschikt voor oudere zorgbehoeftigen neemt fors toe, aldus de Rabobank.

De PvdA geeft ook richting aan de discussie over de wooneconomie en daar is hij blij mee. Er moet gekeken worden of dat voor Drenthe een kans is. De PvdA aanvaardt het begrip van de kopersmarkt, wat ook van realiteitszin getuigt. Tot nu toe heeft de VVD echter steeds gesproken over compacte steden, maar de PvdA doet in de toelichting een suggestie die een ander licht werpt op die benadering. Kan de PvdA uitleggen wat er bedoeld wordt met de zinsnede dat het niet wenselijk is om deze kwaliteit op te offeren middels verdichting? De suggestie is dat de steden verder uit moeten dijen om die interne kwaliteit te verhogen, terwijl toch meermalen een pleidooi is gehouden voor de compacte steden. Geldt dat ook voor dorpen? Kortom, er is instemming met het voorstel, maar wel met de toevoeging van de onderzoeksvragen waar provinciaal beleid een belemmering is en of de provincie voldoende instrumentarium voorhanden heeft om de doelstellingen te kunnen halen.

De heer HAAR stemt ook met het voorstel in en heeft nog een paar opmerkingen naar aanleiding van de toelichting. Vorig jaar is er in deze zaal een conferentie geweest op basis van het onderzoek van het Verweij-Jonker Instituut naar de leefbaarheid van de kleine dorpen. In de toelichting wordt ook over het platteland gesproken. Er zijn een aantal veronderstellingen over het platteland en de kleine dorpen, namelijk dat het voorzieningenniveau sterk bepalend is voor de leefbaarheid, dat de kleine dorpen vergrijzen en dat de jongeren wegtrekken. Het vorengenoemde onderzoek heeft aangetoond dat die drie dingen eigenlijk geen van drieën kloppen. Het voorzieningenniveau is niet allesbepalend, de kleine dorpen vergrijzen niet en de jongeren trekken niet massaal weg. Toch wordt dit in die toelichting nog een keer genoemd, want op het platteland zou er behoefte zijn bij ouderen om in het eigen dorp oud te worden. Spreker ziet echter de ontwikkeling in de kleinere dorpen dat mensen juist naar de verzorgingscentra willen en dat wil niet zeggen dat zij daarmee naar de grote steden gaan, maar naar de grotere kernplaatsen in een gemeente en helemaal niet zo de behoefte hebben om in het eigen dorp oud te worden. Spreker weet dan ook niet waarop deze veronderstelling van de PvdA is gebaseerd en datzelfde geldt voor de jongeren. Zij hebben er namelijk veel minder moeite mee dan wordt verondersteld om naar een naburige, wat grotere plaats te gaan. Soms doen zij dat tijdelijk en keren daarna weer terug. Misschien is het ook wel een heel gezonde ontwikkeling als jongeren eens buiten hun eigen dorp gaan kijken. Waar dit soort veronderstellingen dus op is gebaseerd, zou spreker nog wel eens graag van de PvdA willen weten.

De heer DE JONG vindt de intentie van de monitoring goed, maar hij vindt wel dat de uitgebreide samenvatting c.q. analyse van de PvdA over onze regionale volkshuisvesting voorbijgaat aan de landelijke ontwikkelingen en de stagnaties. Vorige spreker refereerde ook al aan een aantal onderzoeksgegevens die niet terug zijn te vinden in de analyse van de PvdA. De intentie van de monitoring is wel goed, maar het is geen specifiek Drents probleem. Als de monitoringsgegevens zoals de PvdA die wenst beschikbaar zijn voor de staten, wat kunnen de staten er dan mee? Spreker is bang van niets. De provincie heeft namelijk helemaal geen machtsmiddelen tot haar beschikking om tot een feitelijke versnelling van woningbouwproductie te komen, in welke sector van de woningbouw dan ook. De problemen in de sector zijn vooral een landelijk thema, dus het riekt toch allemaal wat naar window dressing vanuit de PvdA. De oorzaken van de achterblijvende woningbouwproductie zijn al lang en breed bekend. Iedereen in de sector zit om zijn eigen belangen heen te zwartepieten en de ander wordt de schuld gegeven. Ook de gemeenten doen daar een beetje aan mee, want die zeggen dat de rijksoverheid de gemeenten onvoldoende regiemiddelen in handen geeft en alle partijen hebben een beetje gelijk. Zij houden elkaar enigszins gevangen in een soort van fuik en iedereen wil de eigen belangen veilig stellen. Dat heeft altijd met geld en politieke belangen te maken, ook op lokaal niveau. Al met al bestaan er weinig regiemiddelen bij de gemeenten en dat heeft de laatste tien tot vijftien jaar uiteindelijk geleid tot extreme prijsopdrijving van bouwgronden, wat het allemaal nog weer ingewikkelder maakt. Daarnaast doen de corporaties alsof zij het slachtoffer zijn van lange procedures, maar als zij in een meerdere reeks van jaren voldoende bouwplannen in de pijplijn duwen, dan moeten er toch op een gegeven moment voldoende woningen gebouwd worden? Dan is namelijk de lengte van de procedure niet meer bepalend als er maar voldoende plannen in gang worden gezet. Uiteindelijk wordt dan toch kwantiteit gehaald? Spreker is weliswaar van mening dat de procedure korter moet zijn, maar ook dat heeft weer te maken

met landelijke wetgeving. Op regionaal niveau kan niemand daar iets mee. Wat denkt de gedeputeerde te bereiken bij de gemeenten en de corporaties met de uitkomsten van een brede monitor? Denkt zij over de machtsmiddelen te beschikken om versnelling tot stand te kunnen brengen of blijft het alleen bij goede intenties en tijdverslindend overleg tussen de lokale partners in de woningbouw?

De heer POPKEN merkt op dat het stuk dat voorligt veel goede insteken heeft. De PvdA heeft daar behoorlijk aandacht aan besteed en wat er van terecht zal komen, valt nog te bezien. De aanzet is goed te noemen. De vergrijzing in Drenthe is het gevolg van de stijgende gemiddelde leeftijd van de mensen, maar er zijn natuurlijk ook veel mensen die wilden Drentenieren, waardoor Drenthe sneller dan gemiddeld is vergrijsd. Dat geldt met name voor de zorg- en woningbehoefte. De vraag is alleen of de jongeren nu wel zo graag hun dorp verlaten. De jeugd is namelijk mobiel en kan zich in verband met het werk makkelijk verplaatsen, zodat zij toch graag in de eigen gemeenschap blijven wonen. De jeugd is belangrijk in een gemeenschap, vooral in de plattelandsgemeenten. Het is dan ook goed dat de jeugd in die dorpen op het platteland blijft. Binnen het POP is een bepaald woningcontingent toegewezen aan de grootstedelijke gebieden. Die hebben een groeifactor meegekregen, maar de kernen in de plattelandsgemeenten hebben slechts een beperkte woningvoorraad toegewezen gekregen. Daar zullen die gemeenten het op dit moment mee moeten doen. In de beleving van spreker levert dat een spanningsveld op. Er zal dus ernstig moeten worden gekeken of het POP in dit verband niet moet worden aangepast. Hij hoort graag hoe de gedeputeerde daar tegenaan kijkt.

De heer LANGENKAMP is blij met de aandacht van de PvdA voor dit onderwerp, maar of dat via een monitor moet is voor spreker nog de vraag omdat er inderdaad al heel veel bekend is, wat niet moet leiden tot nog meer bureaucratie. GroenLinks heeft de woningbouw vorig jaar in groter verband aan de orde gesteld bij de algemene beschouwingen, bij de regiovisie en het POP, omdat GroenLinks dit ziet in relatie met de groei van de bevolking in het hele noorden en in Drenthe in het bijzonder. Woningbouw is een afgeleide van afnemende bevolkingsgroei. In het POP staat dat er gemiddeld 1600 personen per jaar door migratie bij komen en dat daar 15.000 woningen voor nodig zijn. Spreker heeft het daarbij over de periode van 2010 tot 2015. Die cijfers zijn gebaseerd op een bevolkingsprognoserapport uit 2002. Er wordt op het ogenblik hard gewerkt om dit te actualiseren, want het is wel duidelijk geworden dat die prognose eigenlijk bijgesteld moet worden. Er wordt in dit huis hard aan gewerkt, maar ook in IPO-verband om te komen tot een nieuw model, want een verminderde bevolkingsgroei of stabilisatie zal ongetwijfeld gevolgen hebben, niet alleen voor die 15.000 woningen voor nieuwkomers. Die schijnen dan namelijk niet meer nodig te zijn, wat niet wil zeggen dat die huizen niet moeten worden gebouwd, maar waarschijnlijk voor een andere groep. Dat leidt ertoe dat er moet worden geherstructureerd en gesloopt vanwege de vergrijzing en dat moet goed worden uitgezocht. Wat zijn nu de doelgroepen? Daarom is spreker ongelofelijk benieuwd naar de woonplannen. Daar zijn alle gemeenten op dit moment mee bezig, maar ook de provincie. Er vindt overleg plaats tussen provincie en gemeenten, want in die woonplannen moet heel exact per doelgroep staan wat er nu eigenlijk wordt gewenst. Zijn dat woningen voor starters, senioren of gezinnen? Aan de hand daarvan kan worden gekeken wat er nu echt nodig is. Dat betekent dus dat niet op basis van het verleden moet worden gepland maar op basis van de toekomst. Spreker las vanochtend toevallig op Teletekst dat Westerveld de komende vijf jaar geen 750 woningen nodig heeft, maar slechts 250. Daar was deze gemeente achter gekomen omdat er aan het woonplan wordt gewerkt. De vraag kan dan worden gesteld waarom dat niet eerder bekend was. Het draait hem erom dat de ontwikkelingen voor de toekomst bekend zijn, zodat daar rekening mee kan worden gehouden met het soort woningen dat in de toekomst moet worden gebouwd, maar ook de aantallen. De bevolkingsprognoses in het POP zijn gebaseerd op de oude cijfers. Het rapport was namelijk van 2002 en in 2001 is het migratieverhaal in Nederland al sterk veranderd door een teruglopende asielinstroom. Er komen op dit moment minder mensen naar Nederland toe en er gaan er meer weg. Dat speelt niet alleen in Drenthe maar in heel Nederland en dat betekent dat anders moet worden omgegaan met de woningbouw. Als die nieuwe cijfers voorliggen, zal er ook een geactualiseerd POP nodig zijn. De lijstjes van 2005 tot 2010 en 2010 tot 2015 zijn dan waarschijnlijk aan herziening toe. Dat geldt niet alleen qua hoeveelheid, maar ook qua verdeling tussen en binnen de gemeenten. Ook in het

nieuwe POP staat zo mooi dat plattelandsgemeenten moeten bouwen voor herstructurering en sloop en dus niet voor nieuwkomers. Dat zou vanaf heden beleid moeten zijn en dat betekent dat alleen de HEMA-gemeenten bouwen voor nieuwkomers. Als die gemeenten nog steeds in gedachten hebben dat zij 15.000 woningen kunnen bouwen, dienen zij het signaal te krijgen dat dat getal anders ingezet kan worden. Hij pleit er dus voor om meer te gaan bouwen voor de echte doelgroepen en als daar een monitoring goed voor is, dan is hij daar voor. Hij betwijfelt alleen of die monitoring daarvoor nodig is, want die gegevens zijn er al lang en de mensen die er hier in huis over gaan weten heel goed hoeveel, wanneer en waar er gebouwd wordt.

De heer SLAGTER antwoordt dat hij is begonnen met te vragen of de commissie wel exact weet waar het over gaat. Hij merkt nu dat er vragen aan hem worden gesteld op grond van uitkomsten op basis van gegevens waarvan wordt gedacht dat die gegevens al bestaan. Dat is vreemd, want nu moet spreker het gaan hebben over cijfers die wel of niet waar zijn. De VVD had het in de bijlage over het recht op betaalbare woningen en dat zijn doelen die de PvdA zich heeft gesteld. Dat is in de bijlage meegenomen en als dat in de monitor naar voren komt is dat natuurlijk prettig. Het recht op een woning is natuurlijk meer een beleidsstreven dan dat dat een juridisch recht is. Ten aanzien van de recreatiewoningen is de vraag hoe het beleid en de regelgeving hieromtrent door bepaalde gemeenten worden gehandhaafd en dat zou via de monitor kunnen worden gevolgd. Het is niet de bedoeling om het provinciale beleid dat ten aanzien van de permanente bewoning van recreatiewoningen wordt gevoerd, te herzien. Hoe de vraag precies is naar goedkope, middeldure en dure koop- en huurwoningen, is nu juist iets waarvoor de monitor de gegevens aan zou kunnen leveren. Indien spreker zijn oor bij gemeenten en corporaties te luisteren legt, dan is de behoefte aan huurwoningen ook vrij groot, maar het kan best zijn dat de categorie diffuus is en dat als mensen kunnen kopen tegen een redelijke prijs, zij liever willen kopen. Zoals gezegd dient de monitor daarvoor de gegevens aan te leveren. Spreker is voorstander van de compacte stad, maar GroenLinks heeft in de pers gebracht om de inbreiding in dorpen en hoofddorpen flink te benadrukken en daar stelt hij vraagtekens bij. Binnen dorpen zijn er namelijk prachtige groene stukken en moeten dan binnen de dorpen dergelijke stukken worden volgebouwd omdat die dorpen zich niet naar buiten toe mogen uitbreiden? Daar zal per gemeente sterk naar gekeken moeten worden. In zijn eigen dorp ziet spreker ontwikkelingen waar hij niet blij mee is, omdat de boel wordt volgebouwd op grond van oude afspraken. De uitkomsten van het onderzoek waar D66 het over heeft zijn heel bijzonder, maar of dat voor elk dorp als zodanig geldt is de vraag. Spreker weet in de periode dat hij in de gemeenteraad zat dat in het dorp Veningen, dat zich bij hem in de gemeente bevond, een opstand uitbrak toen er maar zeven woningen in dat dorp konden worden gebouwd. Er waren in dat dorp namelijk veel jongeren die niet naar Hoogeveen toe wilden. Spreker denkt dat deze problematiek per dorp of gemeente zal verschillen, maar hij kan zich ook voorstellen dat zich Steunstee-concepten ontwikkelen in de dorpen op basis van de vraag van ouderen aldaar. De problematiek ligt dus wellicht iets ingewikkelder dan wordt geschetst in het onderzoek waar D66 het over heeft. De heer De Jong heeft het erover dat de regierol van gemeenten moeilijk gehandhaafd wordt in sommige gemeenten. Dat is zeker het geval, want gemeenten lopen ook tegen problemen aan bij de uitvoering van bestemmingsplannen en projectontwikkelaars hebben ook hun belangen. De heer Langenkamp stelt zich een groot aantal vragen die pas kunnen worden beantwoord als de monitor daartoe de gegevens aanlevert. De heer Langenkamp had het erover de vragen van de doelgroepen in beeld te brengen en hij had het ook over het ontwikkelen van woningbouw naar de toekomst toe. Ook haalt de heer Langenkamp aan dat de prognoses een noodzaak kennen tot bijstelling en dat kan ook worden meegenomen bij de monitor.

De heer SMIDT vraagt nog wat de PvdA ervan vindt om te gaan kijken of het provinciaal beleid een belemmering is voor het realiseren van woningbouw. De heer De Jong heeft bovendien gevraagd of er binnen de provincie wel instrumenten zijn om te bewerkstelligen wat de PvdA voor ogen heeft.

De heer LANGENKAMP merkt op dat er genoeg cijfers bekend zijn die niet via die monitoring worden bijgehouden, maar juist via de woonplannen. Het is dus zijn vraag of het opstellen van een woningbouwmonitor geen dubbel werk is en of dit niet tot extra bureaucratie leidt. Verder heeft spreker in de

pers geroepen dat er juist niet buiten dorpen moet worden gebouwd in uitbreidingswijken in het weiland, terwijl de angst bestaat dat het centrum leegloopt. Zijn angst is juist dat het centrum leegloopt en dat mensen aan de rand van het dorp in een uitbreidingswijk gaan wonen.

De heer SLAGTER antwoordt dat uit de rol van de provincie zoals die nu is meer effecten gehaald kunnen worden. Spreker denkt dat dit moet, gezien de discussie en de problematiek die er is. Hoe ver de provincie daarin kan komen blijkt nadat er op basis van gegevens uit de monitor gericht kan gaan worden gewerkt. Als de provincie participanten bij elkaar wil brengen en afspraken wil bevorderen, dan kan op basis van gegevens uit de monitor meer richting worden gegeven. Met betrekking tot de vraag of de provincie nog meer instrumenten heeft om de woningbouw en het woningbouwtempo te beïnvloeden, antwoordt hij dat hij er wel over wil gaan nadenken of gemeenten via bepaalde subsidieregelingen kunnen worden verlokkt tot actiever beleid. Die discussie wordt nog vervolgd. De heer Langenkamp had het over gegevens voor woonplannen. Spreker neemt aan dat die in de monitor opgenomen kunnen worden. De heer Slagter dacht even dat hij ook doelde op de noordelijke ontwikkelingen. Spreker kan zich voorstellen dat gegevens van Drenthe worden vergeleken met Groningen en Fryslân, zodat er een breder noordelijk beeld ontstaat. Voor wat betreft het inbreiden in een dorp dat leegloopt, is dat volgens spreker geen proces dat nu aan de gang is. Het grote probleem van kernen en hoofddorpen is dat de winkels leeg komen te staan, maar de woningbouw in de dorpen vult zich wel op en aan de randen van de dorpen zijn de laatste drie á vier jaar geen uitbreidingen meer geweest, terwijl de vraag daar wel ligt. Binnen het POP is dan ook al besproken welke dorpen en hoofddorpen nu wel of niet mogen bouwen.

De heer DE JONG vraagt of de heer Slagter niet bang is dat er een enorme brei aan getallen ontstaat en demografische gegevens van alle twaalf gemeenten, waaruit de staten dan een controlerend kader voor het college moeten schetsen. Spreker stelt zich namelijk voor dat als van twaalf gemeenten alle woonplannen moeten worden ingedikt tot een leesbare vorm dan is dat al lastig, omdat gemeenten hun best al hebben gedaan om er een zo dun mogelijk document van te maken. Vervolgens moet dit worden ingedikt tot een document van een zes of zeven kilo en daar moet de provincie dan beleid op gaan maken. Hoe ziet de heer Slager dat?

De heer SLAGTER merkt op dat hij een aantal voorstellen heeft opgenomen wat er in de monitor moet komen, maar als er bijvoorbeeld wordt gezegd dat de doelgroepenontwikkeling dient te worden gemonitord, dan dienen er een aantal vragen te worden gesteld en daar kan antwoord op worden gegeven door middel van gegevens. Als de provincie wil weten hoe gemeenten omgaan met bestemmingsplannen dan kan daar een overzicht van worden gemaakt, maar dat hoeft niet al te ingewikkeld te zijn, of provinciale staten moeten detailvragen willen gaan stellen.

De heer DE JONG vraagt of die monitor dan een jaarlijks of tweejaarlijks rapport aan de staten dient te zijn.

De heer SLAGTER ziet het meer in digitale vorm en dat moet niet al te moeilijk zijn. De vragen die de commissieleden vanmiddag aan zichzelf hebben gesteld, kunnen ook op die website gesteld en beantwoord worden. Zo kunnen kengetallen en werkelijke getallen worden gehanteerd en kunnen projecten met betrekking tot wonen en zorg in de verschillende gemeenten in kaart worden gebracht. Zowel statenleden als burgers willen heel simpel weten hoe het ervoor staat.

Mevrouw HAARSMA juicht de bouwmonitor toe, maar vraagt zich af hoe dit aan de vork moet worden gestoken en wat de provincie ermee wil bereiken. Zij heeft al in een ander verband daarover gesproken. Aan een dik pakket papier dat onleesbaar is en niet wordt bekeken heeft niemand iets en dat heeft dan ook geen enkel nut. Wel heeft zij het gevoel dat in één oogopslag te zien moet zijn wat de ontwikkelingen met betrekking tot wonen in het algemeen zijn. Zij heeft de indruk dat dit ook de opzet is van de heer Slagter, zodat te zien is wat er in deze provincie gebeurt en wat er in gang wordt gezet. Als zij dan kijkt naar wat de winst voor de provincie is om dit zo te doen, dan is het nu mogelijk om per gemeente

aan te klikken hoe het met de bestemmingsplannen zit. De ene gemeente is daar wat verder in dan de ander, maar per gemeente is dit te zien. Het zal spreekster een lief ding waard zijn om per provincie een website te ontwikkelen waarin dit zo inzichtelijk en simpel mogelijk kan worden gemaakt, want uiteindelijk doet zij het niet alleen voor de staten maar ook voor de burger die wil weten hoe het er per gemeente voor staat. Als zij bijvoorbeeld in de gemeente Noorderveld wil wonen wil zij weten of er kans bestaat op een woning of juist niet. Op die manier stelt spreekster zich dat voor. Aan de andere kant blijkt dat alle cijfers met betrekking tot wonen, zorg en welzijn die van de verschillende instanties worden ontvangen, verschillend zijn. Zo heeft de Rabobank een heel ander verhaal als het om de koopsector gaat dan de woningbouwcorporaties, om maar even twee uitersten te noemen. Waar dan de waarheid ligt, dan zal dat wel ergens in het midden zijn, maar de cijfers die deze twee instanties aanleveren sporen dus absoluut niet met elkaar. Het zou de spreekster veel waard zijn om te kijken of alles gebundeld kan worden en met één druk op de knop te kunnen zien in welke categorieën en in welke gemeenten er knelpunten in de woningmarkt zijn. Dat vraagt een goede en zorgvuldige afweging om dat voor elkaar te krijgen en om dat in één oogopslag inzichtelijk te maken. Het streven dient daarop gericht te zijn. Spreekster heeft daar intern met wat mensen over gesproken en gevraagd hoe dit zo goed mogelijk gedaan kan worden. De deskundigen hebben spreekster aangegeven dat er best wat mogelijkheden voor het ontwikkelen van een dergelijke monitor zijn, maar dat dit vrij ingewikkeld ligt. Het is echter absoluut de moeite waard om te kijken of de provincie een dergelijke website kan ontwikkelen. Daar moet op een of andere manier iets te realiseren zijn, om op die manier over cijfers duidelijkheid te krijgen. Mevrouw Haarsma zegt toe te zullen kijken of hiervoor een voorzet kan worden gemaakt met alle deskundigheid die in dit huis aanwezig is.

De VOORZITTER concludeert dat de gedeputeerde bereid is om een dergelijke woningbouwmonitor te ontwikkelen. Op het moment dat er een voorzet voor een dergelijke monitor ligt, zal dit worden ingebracht in deze commissie en vervolgens zal het tot een statenvoorstel komen.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat zodra er meer zicht is op welke mogelijkheden er aanwezig zijn en wat haalbaar is, zij hiermee zal terugkomen naar de commissie. Op het moment dat het voorstel geschikt is om in de commissie en de staten te worden behandeld, dan komt dit uiteraard in deze commissie terug.

De heer SMIDT vraagt of mevrouw Haarsma het gevoel heeft dat de provincie enige invloed kan uitoefenen op het bouwtempo in Drenthe.

Mevrouw HAARSMA antwoordt dat dat in directe zin heel lastig is. De provincie is heel druk bezig om op de bouwcapaciteit in het stedelijk gebied druk uit te oefenen. Als zij nu kijkt naar wat er in Drenthe gebouwd wordt, dan heeft dit met het economisch tij te maken. Er wordt heel makkelijk gezegd dat er te weinig wordt gebouwd, maar spreekster vindt het ook goed om te zeggen dat er in sommige gemeenten wel veel wordt gebouwd. Zo heeft de stad Assen op een heel goede manier strategische grondaankopen gedaan. Zo was ook te lezen dat de gemeente Assen stukken goedkoper is dan de stad Groningen en dan is het logisch dat de trek naar Assen er is. Vooral het aspect van strategische grondaankoop is een heel belangrijk punt en bij verschillende gemeenten is dat niet aan de orde omdat daar projectontwikkelaars tussen zitten. Daar kan spreekster niets aan veranderen, maar de provincie is wel bezig met gemeenten om de schwing in de woningbouw te krijgen. Dat is lastig, maar gemeenten willen ook wel en langzamerhand ontstaat ook het gevoel dat de economie weer iets aantrekt. Het heeft dus uitdrukkelijk de aandacht.

11. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 15:50 uur.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van 23 mei 2005.

, voorzitter

, griffier

HW

TOEZEGGING

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financien en Economie, gehouden op 4 april 2005 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

19 Mevrouw HAARSMA zeg toe te zullen kijken of een voorzet kan worden gemaakt voor een woningbouwmonitor met alle deskundigen.